

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА СТРАДАЊА СРБА У ПОДРИЊУ

Братунац, 7. јула 2017. године

Поштовани Председниче Републике Српске, поштовани изасланиче Председника Републике Србије, поштовани министри и народни посланици Републике Српске, поштовани представници Председништва Босне и Херцеговине, уважене екселенције, поштовани чланови породица страдалих Срба у Подрињу, драги пријатељи, даме и господо,

Окупили смо се овде данас, 25 година касније, са великом вољом да се поклонимо страдалим Србима и да покажемо свету да нисмо заборавили на злочине које неко починио у име нечега, мислећи да ће бити заборављени а да он који је учинио те злочине никада неће одговарати.

Петровдан 1992 је тужан дан за нас Србе, тог дана је убијено 69 а заробљено па убијено још њих 20. Нама остаје питање да ли ово имало смисла и да ли смо разумели све оно што се овде дешавало.

На овом месту нема човека који не би погнуо главу пред невиним жртвама зла и мржње, пред жртвама осведочених злочинаца, које још није стигла заслужена казна. Мржња се овде није дала посејати и ми смо поносни на то што смо као људи били спремни да дамо руку помирења. Данас на овом месту, четврт века касније, и даље тражимо одговор - хоће ли српски народ икада добити извињење за сваку невину жртву у Братунцу, Јадовну, Јасеновцу? Хоће ли породице три и по хиљаде жртава бесомучно побијених на подручју Подриња за време рата икада добити саучешће оних који су су им одузели најмилије? Хоће ли икада међународна заједница сведочити људском чину покајања злочинаца, од којих многи данас ходају као слободни људи?

Република Србија и Република Српска су уједињене у свом болу, а Срби у Братунцу морају знати да нису сами. Поносни смо на то што се зло и мржња, изливена на невинне, није запатила овде. Људи, скрушени у свом болу, усахлих очију од суза за изгубљеним оцем, братом, мужем, дететом, пријатељом и данас су нас све овде дочекали свакога ко је у доброј намери дошао да ода почаст жртвама и пожелели му добродошлицу.

Управо у томе се види величина једног народа. Срби умеју да опраштају али Срби никада не заборављају.

Време не можемо вратити, не могу се нажалост вратити ни људи који су своју вечну кућу пронашли на овом месту. Али, можемо подсећати, можемо тражити одговоре на питања и можемо истрајати у томе да се сећамо сваког имена и презимена. Можемо бити праведни глас који ће инстистирати на томе да злочинац за злочин мора да одговара. Кад –тад. Јер, само тако можемо бити сигурни да се овакав злочин више никада не понови.

Живимо у време када је довољна једна злонамерна мисао или изјава, па да се усковитлају демони прошлости. На овом месту, ја вас уверавам да Србија више никада неће дозволити да се српски народ угњетава, протерује, да се над њим врше злочини, ма где он живео.

Срби су поносан народ, који је у историји умео да у борби за слободу и правду великима каже не, ми смо народ који је у историји увек бирао праву страну. Неки данас треба да размисле на чијој су страни.

Србија ће уз Републику Српску увек стајати чврсто. Уздихнуте главе пред онима који су уверени да злочин може проћи некажњено. Уз јасну поруку да злочин никада не може и неће проћи некажњено. Докле год има нас који их памтимо, докле год има нас који се сећамо. И докле год тражимо правду за сваки живот заустављен и пресечен пре времена, за сваку сузу детета за изгубљеним оцем или мајком, сестре за братом, мајке за сином. Ми се боримо за све оне који више немају глас. А боримо се и за сву нашу децу данас, да им обезбедимо лепше детињство и сигурнију будућност.

Поштујући њихову жртву, они су нас научили да имамо право да се боримо правду и да у времену испред нас на тај начин ћемо избећи да уместо нових темеља копамо властите гробове. Ми морамо да размишљамо о будућности, будемо чврсто заједно, поштујући све друге. Једино тако ће историја схватити да смо на правој страни.

Виктор Иго каже: Није тешко бити добар, тешко је бити праведан. Ми данас не тражимо да други буду само добри према нама, већ тражимо да буду праведни.